

МОЛОДИЙ КОМУНАР

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ 9 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 43 (1679).

ВІВТОРОК, 10 квітня 1973 р.

Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ СВІТЛОВОДСЬКОГО МК ЛКСМУ

У Світловодську відбувся пленум міському ЛКСМУ. Пленум розглянув питання: «Завдання міської комсомольської організації, які випливають із рішень грудневого (1972 р.) Пленуму ЦК КПРС і доповіді тов. Л. І. Брежнєва «Про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік».

З доповіддю на пленумі виступив перший секретар міському ЛКСМУ Віктор Петраков.

В обговоренні доповіді взяли участь секретар комсомольської

організації колгоспу ім. 40-річчя Жовтня Михайло Воробйов, майстер комсомольсько-молодіжної зміни заводу чистих металів Володимир Філіпов, секретар комсомольської організації будівельного управління № 1 тресту «Кіровоградвуглебуд» Микола Колодязний, учениця 10 класу СШ № 2 Лариса Семенюк, групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу продавців магазину «Дитячий світ» Лариса Несміян, директор СШ № 5 Р. К. Осташко та інші.

В роботі пленуму взяла участь та виступила з промовою перший секретар міському КП України А. Ф. Єпіфанова і завідувачий організаційним відділом міському партії С. С. Медведєв.

По розглянутому питанню пленум прийняв розгорнуту постанову.

С. ТИШКО,

зав. відділом комсомольських організацій Світловодського МК ЛКСМУ.

Про проведення чергових виборів до обласних, районних, міських, сільських і селищних Рад депутатів трудящих Української РСР

У зв'язку з закінченням 13 червня 1973 року строку повноважень обласних, районних, міських, сільських і селищних Рад депутатів трудящих тринадцятого скликання Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

Призначити вибори до обласних, районних, міських, сільських і селищних Рад депутатів трудящих Української РСР на неділю, 17 червня 1973 року.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР
І. ГРУШЕЦЬКИЙ.

Секретар Президії Верховної Ради Української РСР
Я. КОЛОТУХА.

м. Київ,
9 квітня 1973 року.

ПРИЙОМ ДЕЛЕГАЦІЇ

6 квітня перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников і голова КМО СРСР Г. І. Янаєв прийняли перебуваючу в Радянському Союзі проїздом об'єднану делегацію ВФДМ, МСС і Міжнародного підготовчого комітету Х Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, яка їде в ДРВ на запрошення Спілки трудящої молоді Хо Ши Міна.

У складі делегації — президент ВФДМ Р. Вієщі, президент МСС Д. Улчак, секретар-координатор Х Всесвітнього фестивалю молоді і студентів Д. Відаль.

КВІТЕНЬ — час визначної дати в житті нашої країни — 103-х роковин з дня народження В. І. Леніна.

Вже стало доброю традицією відмічати цю дату комуністичним суботником. Ось і цього року 21 квітня всі трудящі міста вийдуть, щоб святом праці зустрі-

ДО ПЛАНУ П'ЯТИРІЧКИ

ти ювілей. Разом з ними будуть комсомольці меблевої фабрики.

Оперативно, по-бойовому готуються вони до суботника. Ще за кілька тижнів до цієї визначної події на фабриці відбулися партійні збори, на яких, серед інших, обговорювалося і питання проведення суботника. Партійне бюро фабрики на чолі з секретарем В. І. Грачовим вирішило послати на кожний об'єкт ударної праці комуністів, щоб вони своїм особистим прикладом вели за собою молодих виробничників. Заздалегідь визначено кожній ланці, кожному комсомольцю робоче місце. Приведено в стан готовності всі засоби наочної агітації, пости «Комсомольського прожектора».

ДЛЯ «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

— Своєрідною репетицією відповідального заходу, — сказав секретар фабричної комсомольської організації Федір Дяченко, — був для нас міський суботник, який проводився нещодавно. Комсомольці працювали майже у складі тих груп, що будуть працювати 1 і 21 квітня. Дуже добре зарекомендувала себе фотозагата. Кілька комсомольців під керівництвом Люби Тарасенко побували на всіх робочих об'єктах і сфотографували найкращих ентузіастів. Вже на другий день фотозагату випустили, і вона мала неабиякий успіх. По-бойовому працювали і «прожектористи». Вони буквально на місці випускали «блискавки», пропалюючи трудові успіхи передовиків. Думаю, в день комуністичного суботника не підведемо.

На відкритих комсомольських зборах, реально оцінивши свої можливості, молоді вирішили виробити за суботник продукції на 7 тисяч карбованців і перерахувати зароблені гроші у фонд п'ятиріччя.

Підхопивши заклик про проведення двомісячника по збору металолому, меблевики вирішили зібрати 5 тонн металевого брухту, кілька десятків кілограмів макулатури.

Дружно вийдуть на працю меблевики, щоб внести і свою частку у фонд дев'ятої п'ятиріччя.

А. КОВИРЬОВ,

позаштатний кореспондент «Молодого комунара»,
м. Кіровоград.

ВИКОНУЮЧИ СТАТУТНІ ВИМОГИ

Підвищення кваліфікації — статутний обов'язок кожного члена ВЛКСМ. Ось чому, беручи соціалістичні зобов'язання на вирішальний рік п'ятиріччя, комсомольці Кіровоградської фабрики «Побутмеблі» одним з перших пунктів поставили саме цей. І ретельно готувалися

ПРИСВОЇТИ

ВИЩИЙ РОЗРЯД

до екзамену на майстерність.

Першими стали перед кваліфікаційною комісією складальники меблів Віктор Снігур, Микола Білик, Василь Макаренко, Віктор Варивода, Микола Куліш, Юрій Хмеленко та інші. Найкращі знання показав член комітету комсомолу фабрики Василь Макаренко, який, маючи перший розряд, здав на третій.

До чергової задачі екзамену на підвищення розряду кваліфікації зараз готується нова група молодих меблевоиків.

І. СКРИННИК,

м. Кіровоград.

ТУРБОТИ КОМСОМОЛЬСЬКОГО ВАТАЖКА

О ЛЬГУ Лозовську в колгоспі «Червоний прапор» Олександрійського району знають всі. Поважають... Не тільки як секретаря комсомольської організації, а й просто, як людину, веселу, життєрадісну. Одержавши призначення, приїхала вона сюди й відразу з головою поринула в роботу. Перш за все, взялася за художню самодіяльність.

До цієї справи Оля підійшла не з позиції «керівника», а з позиції комсомольського ватажка, товариша. Це й стало запорукою успіху. Незабаром почали працювати гуртки художньої самодіяльності.

...І ось дебют. В залі глядачів — яблуку ніде впасти. На концерт прийшли, мабуть, всі односельчани. А за кулісами хвилюються «артисти», марно намагаючись згадати слова пісні, вірша, які чомусь вилетіли з голови.

Концерт почався. Де й подієся те хвилювання, що до нього так скопувало хлопців і дівчат. Зі сцени колгоспного клубу дзвінким струмочком полилися ліричні й жартівливі пісні у виконанні Валентини Компанієць, Нині Козубенко, Тетяни Васильєвої. Раз у раз в залі вибухав сміх, коли читали гуморески Олексій Радченко та Борис Образцов.

Застати Олю Лозовську в кабінеті — це справа досить-таки складна. Вона завжди серед молоді, постійно дбає про те, щоб життя юнаків та дівчат було цікавим. Одного разу я завітав у контору колгоспу «Червоний прапор», щоб поговорити з комсомольським ватажком. Та дівчинка не застав.

— Вона у нас несподіюча, — чуло там. — Мабуть, поїхала до бібліотеки, бо тримала якісь книги під рукою.

Іду туди. Завідуюча бібліотекою повідомила: шойно була тут. Попрохала підібрати гарні пісні для гуртківців і десь побігла.

І так день у день. Але ця біганина притосить дівчині лише задоволення. Вона розуміє, що потрібна людям.

Оля виступає перед односельцями з лекціями на різноманітні теми. Вона — редактор «Комсомольського прожектора».

В. СОКОЛОВ,

слухач школи громадських кореспондентів,
м. Олександрія.

І БІН на очах росте будинок, який зводять робітники й спеціалісти комбінату «Кіровоградвуглебуд» БУ «Цивільбуд». З погоним працює бригада будівельників, очолювана М. О. Турецьким, яка складається в основному з випускників Кіровоградського ПТУ № 2. Молодь регулярно перевиконує денні завдання.

Труляться на будівництві і спеціалісти з інших куточків республіки. Випускники Київського будівельного інституту Іван Скрипник свою справу знає добре. Під його керівництвом будівельники добиваються високих результатів.

Не інакше, як ювелірною, можна газвати роботу кравчині Лідії Нейжман. В кожному повороті стріли баштового крану відчувається, якщо можна так сказати, жіноча ніжність.

Закінчивши Комунарське технічне училище, Лідія приїхала в Кіровоград, і ось вже три роки тут працює.

За відмінну роботу дівчина неодноразово нагороджувалась грамотами тресту.

Текст і фото А. ПЕЧЕНЮКА.

БУДОВА І ЇЇ ГОСПОДАРИ

НА ФОТО: (ВНИЗУ) — ПОВЕРХ ЗА ПОВЕРХОМ РОСТЕ БУДИНОК ПО ВУЛ. Ю. ГАГАРИНА В КІРОВОГРАДІ; (ВГОРІ) КРАВЧИНЦЯ ЛІДІЯ НЕЙЖМАН.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

„Ціна однієї втрати“

Так називалася критична стаття, надрукована в номері за 20 березня. В ній йшлося про незадовільне забезпечення транспортом шкіл міста під час місячника по збору макулатури. Кіровоградською міською конторою «Вторсировина», Внаслідок цього директори шкіл змушені були вдаватися до крайності — спалювати цінну промислову сировину.

Таким чином втрачалися додаткові резерви сировини, з іншого боку — втрати психологічного характеру.

Як повідомив керуючий конторою «Вторсировина» тов. Стюганцев, критика була правильною. Нині конторою вжити ряд заходів щодо своєчасного вивезення зібраної макулатури із шкіл.

КОМІТЕТ МАЄ ДОСВІД

ПІТАННЯ про участь молоді нашого заводу у соціалістичному змаганні є одним з найголовніших, що стоять на порядку дня комсомольських зборів. З ними пов'язана і головна турбота комітету комсомолу.

Про якісь особливі успіхи, досягнуті в цьому напрямку, говорити, мабуть, рано, бо підприємство наше ще молоде. Але той факт, що конкурси робітничої майстерності внесли пожвавлення, викликають інтерес серед молоді, дає підстави говорити, що дещо все-таки досягнуто.

Конкурси на кращого по спеціальності проводяться між токарями, фрезерувальниками, слюсарями-складальниками, радіомонтажниками, штампувальниками та намотувальниками. Часто в комітет комсомолу приходять молоді робітники з питанням: чому змагання серед лекальників, електриків та інших робітників немасові спеціальностей на заводі не проводяться? І вони, звичайно, праві. Зараз ми шукаємо можливості для вирішення цієї проблеми.

Конкурс проходить у два етапи. На першому з них змагаються молоді робітники в масштабах свого цеху, на другому — в масштабах заводу. До складу заводської і цехової комісії по проведенню конкурсу входять представники адміністрації, кадрові робітники, представники служб. Члени комісії відбирають креслення вузлів, деталей, призначених для виготовлення в ході змагань.

Довгий час була поширена практика видачі креслень безпосередньо перед початком конкурсу. Та вона себе не виправдала. Причин тут багато. Наприклад, обмежується можливість більш творчого підходу робітника до здійснення завдання, він досить поверхово ознайомлюється із завданням, які перед ним ставляться, а сам конкурс просто перетворюється в спортивне змагання за принципом «хто — кого».

Тому ми почали практикувати іншу систему. За два-три дні до початку кожного учасника ознайомлюють з кресленнями, він одержує запитальник на 20—25 питань. Це дає можливість добре підготуватися теоретично і підготувати робочий інструмент.

Комісія визначає переможців конкурсу, беручи до уваги і якість виконаної роботи, і дотримання технічно обґрунтованих норм, і культуру виконання, і ще стільки багато вимог, без дотримання

ДЛЯ
АВТОРИТЕТУ
ПРОФЕСІЇ

яких неможливо розраховувати на успіх.

Переможці змагань в цехах входять в число фіналістів загальнозаводського конкурсу. Звичайно, підготовка до нього починається з того, що всіх учасників завком комсомолу та члени заводської комісії ознайомлюють з правилами і вимогами конкурсу. А це, на мою думку, має винятково важливе значення. Адже після детального інструктажу кожний робітник має досить чітко уявлення про роботу, яку повинен виконати. Тепер все залежить тільки від його кмітливості, винахідливості, бажання показати все, на що він здатний.

СТАЛО вже традицією перед змаганням проводити короткий мітинг, на якому виступають молоді і досвідчені робітники підприємства. Безумовно, дякуючи такій церемонії, цей день надовго залишиться в пам'яті молодих робітників. А в процесі огляду-конкурсу випускаються блискавки, що повідомляють про хід змагань.

І ось визначено кращого. На його обличчі розквітає радісна усмішка: не кожного дня, погодьтеся, доводиться приймати поздравлення друзів. Це звання не тільки допомагає заводчатам авторитет серед товаришів, а й зобов'язує зовсім по-іншому ставитися до роботи. Авторитет потрібно підтримувати ударною працею.

Наступного дня внутрізаводське радіо розповідає про кращих у професійному змаганні, про їх результати, а в стінній пресі з'являються замітки про них. Конкурсна комісія клопочеться перед тарифно-кваліфікаційною комісією про дострокове присвоєння переможцю чергового розряду, але не вище четвертого.

Раніше підготовкою подібних заходів займався виключно комітет комсомолу підприємства. Зараз же ініціатива перейшла повністю в руки комсомольських бюро цехів. А це, зрозуміло, не може не вплинути на проведення таких змагань, адже на місці, як кажуть, видніше, що потрібно зробити для кращої їх організації.

ШИРОКОГО розмаху набуло змагання «Кращий робітник своєї професії». Інтерес молоді до цього набагато зріс, кращою стала якість продукції, що випускається, підвищилась економія.

Авторитет організаторів змагань у великій мірі залежить від того, як підбивають його підсумки. Тому завком комсомолу ставиться до цього з повною серйозністю і відповідальністю. В цехах створюють штаби, що підбивають підсумки, в ході підготовки на стенді заносять імена переможців і тих робітників, які зривають виконання державного плану. Ніде правди діти, такі у нас ще трапляються.

Для підвищення дієвості соцзмагання комітет комсомолу планує в середині року провести соціологічне дослідження з допомогою анкетування. Це дасть можливість нам ліквідувати значні недоліки в справі організації і ведення змагань.

В. МАЛЬЦЕВ,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського заводу радіовиробів.

КОЖНУ РОБОЧУ ХВИЛИНУ —
П'ЯТИРІЧЦІ

● ІДЕ ВСЕСОЮЗНИЙ РЕЙД «КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА» ПО ЗМІЦНЕННЮ ТРУДОВОЇ ДИСЦИПЛІНИ, ЛІКВІДАЦІЇ ВТРАТ РОБОЧОГО ЧАСУ.

Хвилина країни — це понад 700 тонн нафти, 230 тонн сталі, 1200 тонн вугілля, 1500 пар шкіряного взуття, 20 квартир і багато, багато іншого. І «вага» робочої хвилини з запровадженням нової техніки, технології і прийомів праці буде все більше зростати. Навчити кожного молодого робітника цінувати час, відведений на працю, по-господарському використовувати кожен хвилину трудового дня — одна з найважливіших практичних справ комсомольських організацій.

VIII пленум ЦК ВЛКСМ прийняв рішення про проведення у другому кварталі цього року всесоюзного рейду «Комсомольського прожектора» по зміцненню трудової дисципліни та ліквідації втрат робочого часу.

Статистика показує, що лише через прогули і простой з різних причин в промисловості минулого року були втрачені сотні і сотні тисяч людських годин. Але матеріальними втратами не вичерпується шкода від нерационального використання робітничого часу. Недобросовісне ставлення до праці наносить моральні збитки суспільству, неорганізованість, вимушені простой підірвують дисципліну, віру в цілу трудову хвилину.

Чимало комсомольських організацій мають цікавий досвід роботи по зміцненню трудової дисципліни серед молоді.

Ось уже третій рік їде в Ташкентській області огляд комсомольських організацій під девізом «Робочому часу — повне навантаження, всі резерви — на службу комунізму!». Використовуються різноманітні форми роботи. Штаби «КП» успішно співробітничують з радами робітничої честі, товарицькими судами, оперативними комсомольськими загонами; проводяться рейди по заводських прохідних, перевіряється організація пропускового режиму, вивчаються причини прогулів, запізнення.

Прогуляники, ледарі, люблячі зробити зайвий перекур, п'яниці на собі відчули всю силу громадського впливу. В результаті за період огляду вдвічі зменшилось число прогульників, на 40 процентів скоротились внутрішні простой і не вихід на роботу з дозволу адміністрації.

«Прожектористи» сум під час рейду виявили, що до 70 процентів запізнь відбувається через неритмічну роботу громадського транспорту. Тим, хто працює у вечірні зміни, доводилось раніше залишати свої робочі місця, щоб встигати на останній автобус або трамвай. Гра-

фік руху не був погоджений з розкладом роботи на основних підприємствах, і «прожектористи» добились його перегляду.

Рейди «КП» виявили значну нестачу місць у багатьох заводських і фабричних їдальнях, через що дуже часто робітники змушені за 10—20 хвилин до початку обідньої перерви переривати роботу, довго простоювати в черзі за обідом.

Учасникам всесоюзного рейду потрібно чітко уявити собі, що мало ліквідувати наявні втрати робітничого часу — прогули, запізнення, завчасне залишення робочого місця. Все ще дуже великі внутрішні втрати робочого часу.

Вибіркові хронометражні спостереження, проведені «прожектористами» багатьох підприємств під час торішнього рейду, показують, що втрати значно вищі, ніж у звітних даних. Так, на об'єктах Іртишського управління будівництва Східно-Казахстанської області хронометраж виявив, що внутрішні втрати складають 15 процентів робочого часу. До того ж вони обумовлені внутрішніми причинами і перш за все організаційно-технічними неспладками, а решта сталися з вини робітників.

«Прожектористам» під час рейду доведеться звернути увагу ще на один значний резерв економії робочого часу. Мова йде про відпустки з дозволу адміністрації. Практика показує, що досить часто така потреба виникає в зв'язку з різними побутовими проблемами. Адже майстерні побутового обслуговування, домоуправління, паспортні столи і тому подібні установи найчастіше працюють до 17-ї — 18-ї години. Отже, потрібно провести масову перевірку відповідності режимів роботи підприємств сфери обслуговування і виробничих підприємств, будов, транспорту, винести підсумки своїх спостережень на розгляд комітетів народного контролю, сесії виконкомів.

Перед «Комсомольськими прожекторами» — широке поле діяльності. Потрібно так організувати справу, щоб даремно не втратити жодної хвилини робочого часу.

В. ПОЗДНЯКОВ,
відповідальний організатор відділу «КП» ЦК ВЛКСМ.

ВАС ЧЕКАЮТЬ БУДОВИ

ДОВІАКОВИ
ВІДДІЛ МК

«Дорога редакція!

Мені лише 21 рік, і я дуже хочу взяти участь в одній з новобудов республіки. Дуже прошу повідомити, будь ласка, адреси ударних комсомольських будов. Буду щиро вдячна».

З таким проханням звернулася Л. Пасічна з села Федоро-Шулічине Долинського району.

Всесоюзна ударна комсомольська будова «Головтюменнафтогазбуд», місто Тюмень.

Всесоюзна ударна комсомольська будова — Центральна збагачувальна фабрика «Західно-Донбаська» № 1, місто Павлоград, Дніпропетровської області.

Республіканська ударна комсомольська будова — Харківський тракторний завод, місто Харків.

Республіканська ударна комсомольська будова — «Хімкомбінат», місто Суми.

Для внесення
рідких добрив

Нові машини для внесення в ґрунт добрив у рідкому вигляді створили вчені Центрального науково-дослідного Інституту механізації та електрифікації сільського господарства Нечорноземної зони СРСР. Їх почали випускати підприємства об'єднання «Білолугосптехніка».

Одна з машин, якій присвоєно марку «РЖТ-4», має бункер, що вміщує 5 тонн добрив. Ширина полюву становить 9—12 метрів, доза внесення органічних добрив на гектар варіюється від 10 до 60 тонн. Машини будо-

агредуватися з новим трактором «МТЗ-80». Тракторист може управляти нею з своєї кабіни.

Друга машина — «РЖТ-8» з бункером місткістю 8 тонн працює в комплексі з трактором «Т-150».

Лінія родючості

Почато монтаж устаткування двох технологічних ліній для вироблення аміаку на Ровенському заводі азотних добрив. Із введенням в дію цього комплексу випуск вітамінів родючості на підприємстві зросте майже в три рази.

(ТАРС — РАТАУ).

Прийшла весна. Вулиці змінюють свій вигляд — стають чепурнішими, радують око. Тисячі людей різного віку виходять на суботники по благоустрою міст і сіл. На фото: студенти Кіровоградського будівельного технікуму на одному з суботників. Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ПРОПОНУЄ
ВИДАВНИЦТВО
«МОЛОДЬ»

ЩЕДРІСТЬ

«Ружі пливають за водою» — так назвав свою першу прозову книжку, що недавно вийшла у видавництві ЦК ЛКСМУ «Молодь», Микола Ярмолюк. У книжці одинадцять оповідань: «Копали картоплю», «У дощ», «Сама в хаті», «Над плесом» та інші. Усі вони торкаються проблеми сучасного села. Персонажі М. Ярмолюка — люди різного віку і професій: молодий агроном Павло Піторадні і приваблива Степка, колгоспний бухгалтер Василь і руда несимпатична на перший погляд Ярина, сільський коваль Євген Кучерявий і незнайома жінка, удівець Семен Бурка і дівчина Олена. І кожен з цих персонажів не горезвісний герой-схема, а жива, неповторна людина, наш сучасник, якого ми щодня можемо зустріти в житті.

Автор прагне через світорозуміння своїх героїв заглибитись у поняття добра і зла, прекрасного в людині, спрямовує своє слово проти душевної черствості, обмеженої особистості. Він застерігає від байдужості поверхового розуміння життя, поетикує доброту, чесність і щирість («Копали картоплю», «Тетянка, Льонька і я», «У дощ»). Читач стає свідком багатьох цікавих і повчальних картин. Разом з автором він засуджує Степку і гаряче схвалює рішення молодого Піторадні, який у складній життєвій ситуації не йде на компроміс з власною совістю («Ружі пливають за водою»).

З великим тактом, з трепетним душевним хвилюванням Микола Ярмолюк торкається людських долі, понівечених минулою

війною («Сама в хаті», «У дощ»). Особливо вражає тонкий психологічний малюнок оповідання «У дощ». Без перебільшення його можна вважати витвором високого мистецького гатунку. Справжньою красою збірки є і оповідання «Над плесом».

В оповіданнях Миколи Ярмолюка чітко простежується виразна промовиста деталь, яка може сповна охарактеризувати персонаж або принаймні насторожити читача. Так, у жорсткій людині на прізвисько Білий, очі з «гострим, на диво липким блиском очей» («Нінчині осоки»), у бригадира-п'яниці Ігоря Миски в очах «ковзали лисинцю цятки, на губах блукала солоденька, улеслива усмішка» («Ружі пливають за водою») і т. ін.

Нарешті слід відзначити реалістичні малюнки поліської природи, вдало вплетені в тканину творів. Та понад усе художня вартість книжки в тому, що її герої — неповторні характери, вихолані з виру нашого сьогодення. Всі вони стверджують наш радянський спосіб життя, готовність до кінця служити громадським ідеалам, високим ідеалам життя сучасного соціалістичного гуманізму.

Початок творчості Миколи Ярмолюка міцно пов'язаний з людьми щедрої вдачі, з хліборобами, з рідною землею.

Сподіваємось, що Микола Ярмолюк ще не раз порадить читачів словом, настоящим на духмяному хліборобському полі землі Поліської, і це відгукнеться добром у серцях радянських людей.

З РОСТОМ технічного оснащення сільськогосподарства і розвитку сільськогосподарського машинобудування поновому постають деякі питання підготовки інженерних кадрів. До кінця 1975 року заводи сільськогосподарського машинобудування країни випустять більше 1100 видів різних тракторів і сільськогосподарських машин. Якщо врахувати, що в сучасних

була удостоєна медалі «За кращу студентську наукову роботу» за підсумками Всесоюзного конкурсу студентських науково-дослідних робіт минулого навчального року. Високо оцінені дослідження студентів - членів вертокурників Леоніда Анісевича, Євгена Волкова, Олександра Лазаренка, Дмитра Улановського. Разом з старшим викладачем А. В. Лікксом вони вивчають шляхи підвищення рівномірності насіння в рядку при висіванні його катушковими апаратами.

Підсумки наукової роботи студентів за рік ми підбиваємо на науково-теоретичних конференціях. Так, на минулорічній конференції 24 студенти були нагороджені почесними грамотами науково-технічного товариства Машпрому. Деякі роботи, виконані нашими студентами, рекомендовані для впровадження у виробництво. В роботі по господарсько-договірній тематиці беруть участь 238 студентів, а у студентських проектно-конструкторських, технологічних і економічних бюро працюють 234. Юнаки і дівчата інституту не раз брали участь в республіканських і всесоюзних конкурсах, на яких мали відзнаки. Ось і нині ми відправили на всесоюзний конкурс три студентські наукові роботи.

16 квітня у нас знову відбудеться теоретична конференція. В її роботі візьмуть участь секції суспільних наук, сільськогосподарського машинобудування, технології металів та інші. Планується заслухати 206 доповідей.

А КАДІКОВ,
голова студпрофкому
Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

ПОШУК ВЕДУТЬ СТУДЕНТИ

ВУЗ І ПРОФЕСІЯ

умовах значно виросли вимоги, пред'явлені до якості машин, то це ще раз свідчить про ті великі завдання, які стоять перед сільськогосподарським машинобудуванням, зокрема, в підготовці кваліфікованих інженерів. Саме таких спеціалістів і готує наш інститут. Тільки в цьому році дипломи інженерів отримають 262 чоловіки.

Нині в інституті навчається більше 2 тисяч студентів тільки на денному відділенні. 1940 з них беруть участь у науково-дослідній роботі на спеціальних кафедрах і кафедрах суспільних наук. Принагідно відзначити роботу студентів - п'ятикурсників Олександра Кабаченка та Олександра Лимаря «Дослідження впливу каналу сошинка на якість розподілу насіння в рядку», яку вони виконують під керівництвом доцента В. І. Тараненка. Вона

МЕЛОДІЇ „ГОРИЗОНТУ“

Клуб «Горизонт» Кіровоградської СШ № 34 має коротку біографію. Виник він на початку навчального року. На його засіданнях запрошуються всі, хто захоплюється музикою — класичною і сучасною, літературою, поезією, живописом. Керівник клубу — викладач російської мови та літератури В. І. Шефлер.

Перша наша зустріч в «Горизонті» відкрилася вечором «На просторах Батьківщини». А нещодавно відбулося практичне заняття нашого клубу. Викладач музичної школи А. В. Ласун познайомила нас з життєвим і творчим шляхом Бетховена.

Звичайна класна кімната наповнилася чудовими звуками «Місячної сонати», яку виконувала викладач музичної школи Л. О. Шандур. Спокійна і ніжна мелодія повела

нас у чарівний світ музики. Того вечора ми вперше познайомилися з творами видатного композитора Людвіга Бетховена. «На пам'ять Елізі», «Перша соната», «Двадцять сонат» — ці твори виконували С. Береза, В. Гаврилюк та інші.

Подібні заняття в шкільному клубі «Горизонт» допомагають нам зрозуміти й відчутти світ прекрасного.

Т. МАЛЕНКО,
учениця 9-го класу СШ № 34.
м. Кіровоград.

Учні Кіровоградської СШ Долинського району Юра Кубраков часто можна бачити на сцені. Він активний учасник художньої самодіяльності.

На фото: співає Юра КУБРАКОВ.
Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

ЩИРИЙ ДРУГ ДІТЕЙ

Готуємось до ювілею

А. П. Гайдара

22 січня 1974 року виповнюється 70 років Аркадію Петровичу Гайдару — відомому радянському письменнику, твору якого стали школою виховання кількох поколінь молоді. До цієї знаменної дати вже зараз іде старання підготовка, в якій беруть участь і учні Листопадівської восьмирічної школи Новомиргородського району.

У читальному залі сільської бібліотеки під керівництвом завідувача М. Є. Піддубної влаштовано книжкову виставку «Гайдар — улюблений книг творець». З учнями п'ятого класу бібліотекар провела читальну конференцію з книгами «Тимур і його команда», «Школа», «РВС», в якій активну участь взяли юні книголюби Олександр Осиповський, Микола Яровий, Ліда Самосенко та інші.

Вони поділилися своїми враженнями від прочитаного, розповіли найцікавіші епізоди з творів, при-

чому, кожен з них підкреслював, що книга «Тимур і його команда» стала настільною, що ніколи в школі не було послідовників героя повісті та й самі вони члени «тимурівської команди». Допомогають інвалідам, людям похилого віку, роблять все для того, щоб ветерани-колгоспники не відчували самотності.

Зараз п'ятикласники допомагають Меланії Євдокимівні виготовляти плакат «Аркадій Гайдар — наш улюблений письменник». В зв'язку з наближенням ювілею визначного майстра слова значно зріс попит на його твори, і М. Є. Піддубна робить все, щоб якнайповніше його задовольнити.

В. ШУЛЬГА,
м. Новомиргород.

ВОНИ часто приходять в інститут, подовгу стоять у коридорах, із задрістю поглядають на гамірливе студентство і згадують свої чи не найщасливіші роки, проведені в стінах Кіровоградського педагогічного. Це — випускники минулих років. Їх постійно тягне в альма-матер — до викладачів, друзів які ще навчаються, га й просто хочеться подихати атмосферою молодості, життєрадісності, запальних суперечок.

Всім студентам, а особливо нам, цюгорічним випускникам, є чого почитатися у них. В дружніх товариських розмовах, у виступах перед широкою аудиторією нинішні вчителі дають багато цінних порад, але одне побажання висловлюється всіма: завжди вільними навчайтеся, розширюйте свій кругозір. Адже педагог повинен бути людиною енциклопедичних знань, уміти відповісти на будь-яке запитання учня, а то й колгоспника та робітника.

Після таких розмов багатьом студентам доводиться переглядати своє ставлення до навчання, замислюватися над проблемою: а чи маю я моральне право йти в клас, чи зумію зацікавити дітей, повести їх за собою? І для деякого результату цих роздумів бувають невтішні.

Діти, як ніхто інший, розуміють і цінують прекрасне. Найчастіше любов до нього прищеплюють учителі. Я пам'ятаю, як до нас прийшла молода вчителька математики. Спочатку її зустріли з деяким недовірою. Але потім вона «звірожила» клас тим, що завжди, коли залишався вільний час, розповідала цікаві історії з життя славетних композиторів і співаків. Ми полюбили вчительку, а згодом і предмет, який вона викладала.

Ясно, що для цього потрібен широкий кругозір. Тому зараз багато студентів відвідують заняття хорової капели, танцювального колективу. Всьому курсу IV українського зараз читається факультатив з історії музики.

Б УДЬ-ЯКА професія не терпить ремісництва, поверхового знання фаху. Професія ж «інженерів людських душ» тим більше. Чи можна уявити собі літератора, який не знає театру, кіно, не читає повнінок вітчизняної та зарубіжної літератури? Мабуть, що ні. Студенти нашої групи намагаються йти в ногу з життям: традиційними вже стали відвідини прем'єр вистав у театрі ім. М. Л. Кропивницького, перегляд повних фільмів, обговорення їх, проведення диспутів. Все це розширює коло наших знань, виробляє «чуття мови», яке так потрібне філологу, вчить мати і вміти відстоювати власну думку.

За роки навчання в інституті активу групи доводилося зустрічатися з багатьма проблемами і вирішувати їх. Чи не найболючіша з них, і яка й до цього часу напе-

жить до категорії недовіри вирішених, є проблема пасиву. Соціальна значимість групи, її бойовість залежить від активності всіх її членів, — починаючи від комсорга і кінчаючи рядовим виконавцем найпростішого доручення. Чим більше буде ця загальна активність, тим цікавішим, змістовнішим стане життя колективу, сприятливішим будуть умови для навчання, відпочинку, загального розвитку студентів. І все це відчутно гальмується, коли є «баласт» — так звані «середняки». З досвіду ми дійшли висновку, що пасив є двоє видів: «постійний» і «набутий». «Постійний» дає про себе знати ще на перших курсах, а «набутий» — в силу обставин з'явився уже під час навчання. І з першим, і з другим ми ведемо боротьбу, системою продуманих доручень, намагаємось повернути їх лише до життя групи, дати відчуття смаку колективної праці, колективного відпочинку, виховати відповідальність за доручене завдання перед групою.

Радіємо, коли студент живе до категорії недовіри вирішених, є проблема пасиву. Соціальна значимість групи, її бойовість залежить від активності всіх її членів, — починаючи від комсорга і кінчаючи рядовим виконавцем найпростішого доручення. Чим більше буде ця загальна активність, тим цікавішим, змістовнішим стане життя колективу, сприятливішим будуть умови для навчання, відпочинку, загального розвитку студентів. І все це відчутно гальмується, коли є «баласт» — так звані «середняки». З досвіду ми дійшли висновку, що пасив є двоє видів: «постійний» і «набутий». «Постійний» дає про себе знати ще на перших курсах, а «набутий» — в силу обставин з'явився уже під час навчання. І з першим, і з другим ми ведемо боротьбу, системою продуманих доручень, намагаємось повернути їх лише до життя групи, дати відчуття смаку колективної праці, колективного відпочинку, виховати відповідальність за доручене завдання перед групою.

Радіємо, коли студент живе до категорії недовіри вирішених, є проблема пасиву. Соціальна значимість групи, її бойовість залежить від активності всіх її членів, — починаючи від комсорга і кінчаючи рядовим виконавцем найпростішого доручення. Чим більше буде ця загальна активність, тим цікавішим, змістовнішим стане життя колективу, сприятливішим будуть умови для навчання, відпочинку, загального розвитку студентів. І все це відчутно гальмується, коли є «баласт» — так звані «середняки». З досвіду ми дійшли висновку, що пасив є двоє видів: «постійний» і «набутий». «Постійний» дає про себе знати ще на перших курсах, а «набутий» — в силу обставин з'явився уже під час навчання. І з першим, і з другим ми ведемо боротьбу, системою продуманих доручень, намагаємось повернути їх лише до життя групи, дати відчуття смаку колективної праці, колективного відпочинку, виховати відповідальність за доручене завдання перед групою.

Радіємо, коли студент живе до категорії недовіри вирішених, є проблема пасиву. Соціальна значимість групи, її бойовість залежить від активності всіх її членів, — починаючи від комсорга і кінчаючи рядовим виконавцем найпростішого доручення. Чим більше буде ця загальна активність, тим цікавішим, змістовнішим стане життя колективу, сприятливішим будуть умови для навчання, відпочинку, загального розвитку студентів. І все це відчутно гальмується, коли є «баласт» — так звані «середняки». З досвіду ми дійшли висновку, що пасив є двоє видів: «постійний» і «набутий». «Постійний» дає про себе знати ще на перших курсах, а «набутий» — в силу обставин з'явився уже під час навчання. І з першим, і з другим ми ведемо боротьбу, системою продуманих доручень, намагаємось повернути їх лише до життя групи, дати відчуття смаку колективної праці, колективного відпочинку, виховати відповідальність за доручене завдання перед групою.

Колі б мене, чи когось із моїх товаришів запитали, чого ми навчилися в інституті, я б відповів: «цінувати час». І тому мені хочеться звернутися до студентів молодших курсів з побажанням раціонально використовувати кожну хвилину з тим, щоб поповнювати багаж своїх знань, розширювати пізнання про навколишній світ, жити повнокровним життям молодого радянської людини. Тільки так можна добитися мети життя — стати справжнім спеціалістом.

В. БЕЛІНСЬКИЙ,
випускник Кіровоградського педагогічного інституту.

«З НОВОСІЛЛЯМ, ШПАЧЕ!»

Село Каніж, що на Новомиргородщині, потопав в деревах, в садах. Понад річку Вись — верби, осокори, вільхи, на вулицях — акації, клени, на городах — вишні, яблука, груші, а з півночі й півдня — широкі крила колгоспного саду. Поля розмежували на величезні чотирикутники лісосмуги. І звідусіль вже несеться, чується весела, невгамовна весняна пісня пташок...

Якось шестикласниця Ніна Шкоп прийшла зі школи і схвильовано заговорила до батька:

— Думаєш, татку, загулялась? У нас збори були... Про наших вірних друзів.

— Яких друзів?

— Викладач природознавства Олександра Миколайовича про птахів говорив. Частина з них уже прилетіла, а частина тут зимувала. Знаєш, татку, яку ви користь нам приносять? Де є птахи, там все є...

— Уяви собі, дочко, що я це знаю. Ти кажеш, що хочеш?

— Допоможеш мені? Наша старша піонервожата Галина Кузьмівна сказала, щоб кожен виготовив по десять синичників і шпаківень. То й я зроблю одну. Тільки ж, тату, це мало. Як ти думаєш?

А ввечері обоє — за молотки, за пилку, за рубанок, за цвяхи. Стру-

жать дощечки, підганяють, стукають — і глянц — вже й є веселий, затишний, без жодної щілини будиночок. Огвір спеціально для синичок... А згодом ще два будиночки — вже для шпаків.

Спаз сніжок — і Ніна поскладала синичники і шпаківні та й понесла у школу. Принесли й інші піонери і жовтенька теж. В кабінеті природознавства вже й місця не знаходилося. Понад сто п'ятдесят не будиночків, а «палаців» для вірних друзів. З малюнками, з написами: «З новосіллям, шпаче!».

У вихідний почепили їх всюди. У стелу, у лісосмугах. На вулицях. В садах. На городах. Там, у саду, синичники й шпаківні і Ніна Шкоп, піонерка, учениця 6 класу. Бо робила вона їх з любов'ю до маленьких, вірних друзів.

То тепер ви розумієте, чому в Канежі так багато розкішних залених дерев, чому звідусіль ліне, не змовкає там пісня невгамовних пташок.

М. СТОЯН.

Новомиргородський район.

Трагічна статистика

20 тисяч африканських дітей щороку помирає у ранньому віці від хвороб і недодання. Ця трагічна статистика наводиться в статті англійського журналіста Джона Лоуренса, опублікованій в лондонській газеті «Гардіан». Головною причиною такого становища, підкреслює автор статті, є аділюювана расистськими

владами пелюська політика апартеїду, яка прирікає африканські сім'ї на злиднювання.

Тяжкі часи

Криза у вугільній промисловості ФРН продовжує загострюватися. За свідченням газети «Штутгартер цайтунг», на складах Рейнсько-Рурського промислового району скопилось більше як 16 мільйонів тонн вугілля і коксу, які не мають збуту. Це призвело до того, що державна акціонерна компанія «Руркоале АГ», яка зосередила у своїх руках фактично все видобування вугілля в країні, стала збитковою.

Найбільші споживачі вугілля — західнонімецькі електростанції — віддають ніші перевагу калорійнішим вугіллям — нафті і природному газу, монополію на які захопили американські концерни та їх дочірні підприємства у ФРН.

Природа і ти

Виробництво вугілля у ФРН дедалі скорочується, десятки шахт закриваються, а тисячі шахтарів втрачають роботу.

«В результаті пограбувань з погрозою застосування зброї американці втратили менше грошей, ніж внаслідок діяльності людей, які копаються під машкарою респектабельних бізнесменів», — пише журнал «Ю. С. Ньюс енд уорлд ріпорт».

«Щорічні втрати у США від підробок, що їх роблять бізнесмени, оцінюються більш як в 1,3 млрд. доларів і в 200 млн. доларів — від розтрат і крадіжок, — повідомляє журнал. — Це майже в п'ять разів більше, ніж втрати в результаті пограбувань і крадіжок із зломом. Дані показують, що кількість таких злочинів швидко зростає».

ТАРС.

ПЕРЕХІД Ольги Скорохід

Дівчина стояла в гурті хлоп'ят і про щось пристрасно розповідала. Але дитячий гамір приглушував її голос. Спочатку я подумав, що це хтось з молодих викладачів фізкультури. Ось вже стих гамір хлоп'ят, і всі вони вишикувались в кілька шеренг, піднявши над головами обручі. І я почув голос дівчини:

— Ра-а-аз, два-а!..

Другокласники робили гімнастичні вправи. Все було схоже на урок фізкультури.

Але я помилився. Дівчина, яка так захоплено працювала з дітьми — не вчителька, а лише десятикласниця, учениця Кіровоградської СШ № 5 Ольга Скорохід. Тоді в школі готувалися до спортивного вечора, і вона мала доручення влаштувати показові виступи юних гімнастів. А перед цим їй запропонували ще одну справу — під час тижня фізкультури провести в молодших класах бесіди про визначних спортсменів країни. І Ольга Скорохід йшла до дітей...

А через день вони всі спостерігали, як їхня наставниця сама виступала в спортивному залі. Оля робила вправи на колоді. Один рух, другий, третій. І вже з уст малюнків:

— От би нам такі!..

Звісно, хтось з цих школярів теж матиме подібне сходження. Але не одразу так. Оля вже багато. Вона тренується сьомий рік, виконала норму кандидата в майстри спорту, була призеркою багатьох обласних змагань з спортивною гімнастикой. Їй аплодували і під час республіканських турнірів, коли вона разом з іншими авангардівцями Кіровограда виступала в складі нашої збірної...

Мрія Ольги Скорохід — стати майстром спорту. Але її світ не тільки в гімнастиці. Вона одна з перших складала всі нормативи нового комплексу ГПО, а це захоплюється легкою атлетикою, кульовою стрільбою. Влітку під час канікул, та й при нагоді у вихідні дні вона з друзями вирушає в далекі і близькі мандрівки. І в туризмі в неї теж гожі кроки — Ольга нагороджена значком «Турист СРСР».

Мине три місяці, і вона отримає атестат зрілості. Далі мета — стати студенткою педінституту, щоб згодом бути вчителем фізкультури. Ось чому так захоплено веде розмову в малюнках. Вона вже уявляє себе на місці педагога, робить першу спробу одкрити своїм молодшим друзям стежки, на яких людина пабірається сили і краси.

М. ВІНЦЕВИЙ.

На знімку: Ольга СКОРОХІД.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

У ДИНАМІВЦІВ— Ю В І Л Е Й

В ЖЕ в перші роки Радянської влади під керівництвом Комуністичної партії була закладена основа радянської системи фізичного виховання, провідними в якій були ідеї, думи і практичні поради Володимира Ілліча Леніна.

З ініціативи Ф. Е. Дзержинського п'ятдесят років тому створено спортивне товариство «Динамо». Воно стало одним із передових загонів масового фізкультурного руху. «Динамо» — піонер будівництва спортивних баз, козиска підготовки визначних майстрів, школа передового досвіду, носій революційних традицій, закладення когортаю відважних чекістів.

У кінці 1922 року Ф. Е. Дзержинський поставив завдання щодо покращення фізичної підготовки молоді, яка покликана захищати великі завоювання Жовтня. Реалізуючи його, комсомольці організували футбольну команду, гімнастичну, борцівську і важкоатлетичну групи. Одночасно ініціативна група на чолі з П. С. Уралцем працювала над організаційними питаннями по утворенню спортивного товариства. Колишній робітник заводу «Динамо» П. В. Недола-Гончаренко запропонував назвати товариство так, як і його підприємство.

19 квітня 1923 року відбувся збір засновників товариства, яке було назване «Московське пролетарське спортивне товариство «Динамо». Був прийнятий статут, вибрані керівні органи.

Слідом за Московою організація «Динамо» виникає в інших містах країни. В дружній динамівській сім'ї були організації України, які беруть свій початок з 25 квітня 1926 року — з часу виборів Харківського пролетарського спортивного товариства «Динамо». Згодом відбулись вибори правління динамівських організацій у Києві, Одесі, в тому числі в Кіровограді та інших містах.

У перші роки товариство відчувало матеріальні труднощі. Членські внески, прибутки від спортивних магазинів і споруд не задовольняли його зростаючих потреб у коштах. Ф. Е. Дзержинський запропонував направити всі зусилля на

розгортання господарської діяльності. З того часу товариство утримується на власні кошти.

Вже в 1927 році «Динамо» розгорнуло спортивно-масову роботу і господарську діяльність на всій території СРСР. Товариство «Динамо» виконує заповіт В. І. Леніна про те, що країні потрібні мільйони фізично здорових людей, волевих, енергійних, змужнілих, котрим належить майбутнє. І ряди спортсменів неухильно зростають.

Динамівці всієї країни брали активну участь у будівництві нового життя. Вони завоювали загальне визнання в роки перших п'ятирічок на будівництві гігантів важкої індустрії, в селах, де проходила колективізація, боролися на фронтах Великої Вітчизняної війни активну участь у відбудові зруйнованого ворогом народного господарства країни. Динамівські вихованці з честю і гідністю проносили на багатьох стадіонах світу прапор нашої Батьківщини і біло-блакитний прапор свого товариства. Із їх числа виросли чудові спортсмени, які десяти разів оновлювали рекорди СРСР, Європи, світу, Олімпійських ігор.

І нині вроди, і зокрема, в динамівській колективній команді області, ведеться широка підготовка до золотого ювілею. Добре готуються і з високими показниками відзначають ювілей спортсмени секції боротьби самбо і кульової стрільби, де старшими тренерами майстри спорту СРСР Василь Покришкін та Сергій Маланга. Тоді ведучі спортсмени товариства «Динамо», як майстри спорту з городків працівник Кіровоградського міськвідділу внутрішніх справ сержант міліції Володимир Лісовий, тренер, майстер спорту Валерій Ханцевич, першорозрядники з самбо дільничний інспектор Новоархангельського райвідділу внутрішніх справ комсомолець Анатолій Рукот, інспектор карного розшуку Мазовицького райвідділу внутрішніх справ Анатолій Ульянов, першорозрядники з службового багатоборства державтоінспектор Олек-

сандрийського міськвідділу внутрішніх справ Микола Попов та державтоінспектор Ульяновського райвідділу внутрішніх справ Анатолій Кисель, першорозрядник волейболіст Юрій Ізбін із Кіровоградського райвідділу внутрішніх справ і з честю виконують свої зобов'язання на честь ювілею «Динамо».

Всюди в двадцяти об'єднаних колективах фізкультури обласної ради ДСТ «Динамо» спортсмени взяли підвизначення по росту масовості і підняття майстерності, розширенню і олагодженню спортивних баз.

Ветерани, ведучі спортсмени, тренери виступають з бесідами і лекціями з історії ордена Леніна спортивного товариства «Динамо». Активно в цьому напрямку працюють комсомольці УВС Микола Тарасенко, Олександр Гама та Георгій Медведєв.

У колективах фізкультури проводяться змагання першого етапу літніх республіканських і всесоюзної спартакіади товариства. Вже є непогані наслідки. Наші юнаки в змаганнях на першості Української ради ДСТ «Динамо» з боротьби самбо зайняли шосте місце із вісімнадцяти команд. Відзначилися кандидат у майстри спорту Олександр Горенко, першорозрядники Віктор Ганжа та Юрій Колісниченко.

Поединки продовжуються. В їх програму включені змагання з олімпійських і прикладних видів спорту, які будуть сприяти виявленню нових талантів, залученню до систематичного змагання фізичною культурою і спортом нових загонів молоді. Відбудуться також масові змагання по нормативах нового комплексу ГПО, показові виступи з легкої атлетики і боротьби самбо.

Б. КИЗІЛЬ,
голова секції по пропаганді і агітації обласної ради ДСТ «Динамо».

ПІСЛЯ ОСТАННЬОГО ДЗВІНКА

які кинули гранату за сорокадвохметрову відмітку. Цікавими були заміри на стометровій дистанції. Дмитро Крисан подолав дистанцію за 13,7 секунди. А на кілометровій дистанції найкращий результат був у Віктора Харсуна — 3 хвилини 10 секунд.

З особливим старанням готувались десятикласники до заліків з кульової стрільби. В тирі відзначилися Дмитро Крисан та Микола Тахил, які вибили по 43 очок з 50 можливих.

Підготовка до складання нормативів комплексу ГПО в Кіровській середній школі безперервна. Навіть і ті, хто вже отримав значки, продовжують тренування. В наш громадський коридорі школи фізкультури та комсомольські турніри та комсомольські

активісти виставили стенд, де розмістили фотознімки перших значківців. На видному місці також списки всіх школярів, які взяли участь у складанні нормативів комплексу ГПО. 45 з них вже повністю склали екзамен з фізичної та військово-технічної підготовки.

А в недільні дні комсомольці збираються біля школи, щоб по-новому обладнати легкоатлетичний комплекс, інші спортивні майданчики. Адже недовізі найбільш масові спартакіадні поєдинки, підготовка до спортивного свята, яке теж проводитиметься за програмою комплексу ГПО.

О. БЛИНОВ,

наш громадський кореспондент.
турні та комсомольські Долинський район.

ВИРІШИЛИ ПЕНАЛЬТІ

Після двох турів чемпіонату країни з футболу серед команд першої зони другої ліги класу «А» чотири команди мали максимальну кількість очок — по чотири. Вони й очолили турнірну таблицю зони на старті чемпіонату. Це ужгородська «Говерла», житомирський «Автомобіліст», криворізький «Крибас» і вінницький «Лескомотів». Симферопольська «Таврія», севастопольський «Авангард» і чернівецька «Буковина», хоч і мали теж по два перемони, небрали на очко менше: одна з перемог у цих команд

була здобута після пробиття 11-метрових ударів, за що нараховується лише одне очко. Кіровоградська «Зірка» з двома очками знаходилася на 11-му місці.

Чергову гру чемпіонату країни кіровоградська «Зірка» провела на своєму полі. Її суперником було Хмельницьке «Динамо», яке в попередньому турі з рахунком 4:1 перемогло в Миколаєві місцевий «Судобудівник».

Однак на кіровоградському полі хмельничани не мали переваги. Навпаки, ініціативною заволоділи кіровоградці і вже на десятій хвилині Олексій Кацман відкрив ра-

хунок. Це забезпечило б господарям поля чисту перемогу, якщо не груба помилка воротаря Олексія Іонова, Skorystavshis'я нею, Олексій Більдюков забив м'яч у пусті ворота.

Оскільки нічийні результати виключені, командам довелося пробити серію пенальті. Це краще зробили кіровоградці. Володимир Свк, Олексій Кацман, Віталій Стецько і Анатолій Шедест збільшили кількість забитих голів до п'яти. Гості реалізували три пенальті. Отже, загальний рахунок 5:4 на користь «Зірки».

М. САВЧЕНКО.

УРОК-ЗАВДАННЯ

Проміжний хід. При шахових комбінаціях часто зустрічаються тактичні прийоми на проміжний хід. Суть їх ось у чому.

Якесь фігура або пішак противника наносить нам удар, але ми зразу її не знищуємо, а поспердіємо робимо більш кращий (проміжний) хід.

Ось приклад.

Білі: Kpg1; Fd3; Tf1; Th1; Kf4; пп: a2; b2; c2; d4; g3; h4;

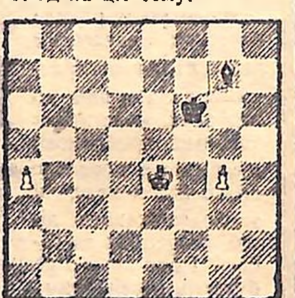
Чорні: Kpg8; Fe4; Ta8; Kc6; Kf6; Cd7; пп: a7; b7; c7; d6; g4; h7;

Останній хід чорних був Fe4? Вони сподівались розмінити ферзі. Але білі зробили проміжний хід.

1. Kh5 і після F:d3

2. K:f6; 3. cd виграли фігуру.

Пропонуємо розв'язати етюд на цю тему:

Білі: Kpg1; пп: a4; g4;

Чорні: Kpf6; Cg7;

Білі починають і виграють.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 10 КВІТНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М), 9.45 — Для школярів, Телевізійний клуб

«Шукачі». (М), 10.15 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Тихий Дон», 1 серія. (М), 12.00 — Телеарис «Настанови». (М), 12.30 — Музично-літературна композиція «Мідний вершник». (М), 13.30 — Програма передач. (М), 15.55 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокея. ЧСРР — Швеція. (М), 18.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Пригоди казко». (М), 19.00 — Програма «Час». (М), 19.25 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокея. СРСР — Фінляндія. (М), 21.45

«Музична афіша». (М), 22.35 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокея. ЧСРР — Швеція, III період. По закінченні — новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА, 11.00 — Телевізії. (К), 11.15 — Музичний фільм «Акробатичні ескізи». (К), 11.35 — «Шкільний екран». (К), 12.15 — Для школярів. «Шукачі», загон». (К), 13.15 — Творчий збір майстрів мистецтва та художніх колективів Херсонської області. (К), 16.55 — Наша афіша. (К), 17.00 — Для дітей. «Сонечко». (Львів), 17.30 —

«Трудовий перекид». (К), 18.00 — Фільм-концерт. «Російські візюнки». (К), 18.30 — Кіноарис. (К), 19.00 — Програма «Час». (М), 19.25 — Телевізії «Юрій Гагарін». (К), 20.15 — Тележурнал «Старт». (К), 20.45 — «На добраніч, діти!». (К), 21.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К), 21.30 — Художній фільм «Прийшов солдат в фронту». (К), 22.55 — Вечірні новини. (К).

СЕРЕДА, 11 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.30 — Про-

грама передач. (М), 9.35 — Новини. (М), 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Пригоди казко». (М), 10.15 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Тихий Дон», 2 серія. (М), 12.10 — Телеарис «Воронізькі будні». (М), 12.40 — «Музичний календар». (М), 13.10 — Програма документальних фільмів. (М), 15.40 — Програма передач. (М), 15.45 — «Російська мова». (М), 16.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Виставка Буратино». (М), 17.00 — «Рік третій, вирішальний». Передача друга. (М), 17.30 — Інтерв'ю. Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокея. ФРН — ЧСРР, III період. (М), 18.15 — Концерт. (М), 18.30 — Урочисте засідання і концерт, присвячені 150-річчю з дня народження О. М. Островського. (М), 21.15 — Програма «Час». (М), 21.45 — Кольорове телебачення. Фільм-концерт «Мол-

давська сюїта». (М), 22.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокея. ЧСРР — СРСР, II і III періоди. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 11.00 — Телевізії. (К), 11.15 — Телефільм. (К), 11.35 — «Шкільний екран». (К), 12.05 — Художній фільм «Прийшов солдат з фронту». (К), 12.20 — Наша афіша. (К), 12.25 — «Співає «Смерічка». Концерт. (Ужгород), 16.55 — «На головних напрямках п'ятирічки». (Дніпропетровськ), 17.15 — «Колорит». Літературно-художня програма. (Донецьк), 18.00 — Рекламна оголошення. (К), 18.30 — Документальний фільм. (К), 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К), 19.30 — «Снігуронька». Музично-літературна композиція. В перерві — «На добраніч, діти!». (К), 22.30 — Програма «Час». (М).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316030, ГСП, Кіровоград-30, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.